

✠ Ora pro nobis beate Antonii. **R.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
Ad Benedictus, Antiphona. Gaude felix Pádua, quæ thesaurum possides, cujus in altario dignum fore loculum visio monstravit: tu signis irrigua, tot in tuo provides miseris Antonio, serva rei titulum, quæ sic te didicisti: sed tu nos ad ardua, Pater, his qui præfides, quorum es possessio, transfer, quos hic vinculum mortis inclinavit.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Deus, beati Antonii Confessoris tui Commemoratio votiva lætificet: ut spiritalibus semper muniat auxiliis, & gaudiis pèrfrui mereatur æternis. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Letus tuo jubilat. **Capitulum, Optavi, & datus est mihi.**

R. breve. Amavit eum Dominus, ✠ Et ornavit eum. Amavit. ✠ Stulam gloriæ induit eum. Et ornavit. **Gloria Patri.** Amavit eum. ✠ Os justii meditabitur sapientiam. **R.** Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Sextam, Antiphona. Totus in te sitiens.

Capitulum. Sap. 7. b. **V**enerunt autem mihi omnia bona pariter

cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius, & lætatur sum in omnibus: quoniam antecederat me ista sapientia, & ignorabam, quoniam herum omnium mater est. Quam sine fictione didici, & sine invidia communico, & honestatem illius non abscondo.

R. breve. Os justii, ✠ Meditabitur sapientiam. Os justii. ✠ Et lingua ejus loquetur judicium. Meditabitur. **Gloria Patri.** Os justii. ✠ Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona. Sono tubæ.

Capitulum. Sap. 7. b. **M**ihi autem dedit Deus dicere ex sententia, & præsimere digna horum quæ mihi dantur: quoniam ipse sapientie dux est, & sapientium emendator.

R. breve. Lex Dei ejus, ✠ In corde ipsius. Lex. ✠ Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. **Gloria Patri.** Lex Dei. ✠ Justum deduxit Dominus per vias reclusas. ✠ Et offéndit illi regnum Dei.

In secundis Vesperis, Antiphona. Domus ab Antonio, cum reliquis de Laudibus. 149. Psalmi, Capitulum, Hymnus, & v. ut in primis Vesperis. 142.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona. O Jesu perpétua lux, tot in Antonio signis dans splendorem, de quo non incongrua nobis gloriatio tibi dat honorem. Grátia per hunc tua nes in vase proprio ferre da liquorem, lampade non vacua lumen det opinio, caritas ardorem, frustra virgo fatua glorians in alio, querit venditorem.

Oratio ut supra. 150.
 Quando per Annum fit de S. Antonio, cum Versus

ad Laudes & Vesperas fit, **Ora pro nobis, beate Antonii,** in: Sullragis communibus ad Antiphonam Sancta Maria, dicendus est ✠ Benedicta tu in mulieribus. ✠ Et benedictus fructus ventris tui. Dum autem Officium S. Antonii concurrat cum Officio S. Clare, sive quando in secundis Vesperis S. Antonii fit à Capitulo de S. Clara, ✠ de S. Clara erit **Ora pro nobis, & de S. Antonio** Justum deduxit.

OFFICIUM S. CLARÆ VIRGINIS,

Quod CLEMENS X. celebrari concessit semel in mense ritu Semiduplici, die non impedita festo novem Lectionum, excipitur tamen tempus Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum & Vigiliarum, ex Decreto S. R. C. die 13. Junii 1682.

Omnia ut in die Translacionis ipsius iij. Octobris, 23. præter Oratiónem & Lectiones secundæ Nocturni, quæ dicuntur ut infra.

Oratio.
FAmulos tuos, quæsumus Domine, beatæ virginis tuæ Clare votivam Commemoratióem recedentes: cælestium gaudiorum sua facias interventio-

Pars Autumnalis.

ne particeps, & tui Unigeniti coheredes. Qui tecum vivit.

In secundæ Nocturno.
Lectio iv.

Cum mater Clare, nomine Hortulana, nobilis femina civitatis Alsiffi in Umbria nobilem hanc plântulam úteri sui gestaret in hortulo, & par-tui jam vicina ante crucem

H Cru-

Crucifixum orâret attentè, ut eam de partus periculo salubriter expediret, audivit vocem dicentem sibi: Ne paves mulier, quia quoddam lumen salva parvulus, quod ipsam mundum clarè illustrâbit. Quo edôcta orâculo, jam natam infântulam, & facti Baptistinis unda renâtam, Claram vocâvit. Edita mox in lucem parvula Clara, tempestiva velut aurora, divinorum coepit charifmatum lumine clarèscere, ac inter téneros annos laudabilium morum ingénua probitate clarère. Pietatis quidem suavitate replêta, tam ex dono naturæ quam grâtiæ, manum libenter extendebat ad pâuperes. Et, ut sacrificium suum grâtiis Deo foret, prôprio corpûculo delicata subtrahêbat cibaria, clamque per internuntios mittens resciebât viscera pupillorum.

℞. A civibus obsidio. 25.

Lectio vj.

Sanctæ orationis studium habebat amicum: ubi Christi Jesu sapiens odore bono resperâ, suavisque Spiritus gustu ad perennes attrâcta delicias, paulatim vitam cœlibem actibâbat. Sub vêtibus quoque pretiosis ac mollibus cilicolum gerêbat absconditum: & tamquam nobilis altera vir-

go Cæcilia, mundo exteriùs florens, Christum interiùs induens, dissimulatè in pòsterum mortali conjugio, virginitatem suam Dòmino commendâbat. Audiens verò tunc celebre nomen Francisci, inspirante Patre spiritu, ad eundem se contulit, sui que cordis arcânium desiderium patefêcit. Suadente igitur viro Dei mundi contemptum, & more fidelissimi paranympsi dulcè Christi connubia virginis auribus insillântes: non trahit in longum virgo præclara consensum: quin immò cœlestis ignis ardore succentâ, terrenæ gloriæ vanitatem ex alto contemnit, carnis illicèbras protùs horrêcit, torum in delicto se nescitram propònit, ac ejûsdem beati Patris consiliis totaliter se committit. Jubet ex hoc Dei famulus celebritate imminente Palmârûm, ut in die festo ornâta procedat ad palmam cum frequentia populèrum, ac nocte sequente cum Christo exiens extra castra, mundanum gaudium in luctum convertat Dominicæ passionis.

℞. Amica Crucis. 25.

Lectio vj.

Igitur patèrna domo relicta, ad sanctam Mariam de Angelis festinâvit, ubi Fratres prudentem vir-

gi-

ginem obviam sponso cum lâmpade non vacua procedentem exceperunt. Quæ tandem, quemadmodum sanctus Franciscus Fratrum, sic ipsa sacrarum Sororum collégium instituit: cum quibus in Ecclésiâ sancti Damiâni vixit admirâbili sanctitate. Quæ, Saracénis Assisium obsidèntibus, & monastèrium, cui illa præerat, invadere conântibus, ægra se ad portam affèri voluit, unaque vas, in quo sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum erat inclusum: ibique orâvit in hunc modum: Ne tradas, Dòmine, bêlliis animas constitèntes tibi, & custodi famulas tuas, quas pretiosè Sanguine redemisti. In cujus oratione ea vox audita est: Ego vos semper custodiam. Saraceni autem partim se fugæ mandarunt: partim qui murum ascenderant, capti oculis præcipites ceciderunt. Ipsa virgo paulò post jejuniis, orationibus, virginibus confecta, cum

duos & quadraginta annos cum summa laude monastèrium gubernâset, multaque edidisset miracula, pridie Idus Augusti sacra Eucharistia sumpta, animam Deo reddidit, Innocèntio Quarto Summo Pontifice, qui agròtanti virginem invenit, eique suppliciter petènti Indulgèntiam peccatorum impertivit. Quam postea Alexander Quartus inter sanctas Virgines retulit. ℞. Vivens in mundo. 26.

Quando per annum fit de S. Clara, cum v. ad Laudes & Vesp. fit Ora pro nobis beata Clara, in Suffragiis Communibus ad Antiphonam Sancta Maria, dicendus est v. Benedicte tu in mulieribus. ℞. Et benedictus fructus ventris tui. Dum autem Offic. S. Antonii concurrit cum Officio S. Claræ, sive quando in secundis Vesperis Officii S. Antonii fit à Capitulo de S. Clara, v. de S. Clara erit Ora pro nobis, & de S. Antonio, Justum deduxit.